

*

Číslo
59

*

*

srpen
2014

*

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(přehráty)

Termokamera v liberecké IQLandii

Místo pro piškvorky

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Poznámka
3. 9. 2014	První schůzka	Praha	Nový školní rok je tu
19. - 21.9.2014	Výprava	Krhútské teritorium	Hry s dalšími oddíly
5.10.2014	Jednodenka	Praha	Výlet + promítání fotek
24. - 29.10.2014	Podzimky	Svratouch	
14. - 17.11.2014	Výprava	Pořešín	Prodloužená o pondělí
12. - 14.12.2014	Vánoční výprava	Nové Hrady	Dárčky s sebou
26. 12. 2014	Vánoční vločka	Okolí Prahy	
5. 4. 2015	Za pokladem lesa	Malešický les	Akce pro veřejnost
15. - 29. 8. 2015	Letní tábor	Zátoka pláňat	

Nezapomeňte, že každou středu ve školním roce je od 16 do 18 hodin oddílová schůzka. Sledujte oddílový web,, kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

Na stránce <http://oddil.tulaci.eu/akce> naleznete aktuální soupis všech akcí včetně termínů.

Na stránce <http://oddil.tulaci.eu/vyprava> se vždy minimálně dva týdny před výpravou objevují informace o aktuální výpravě.

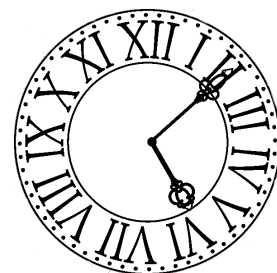
Pokud se chcete nějaké akce zúčastnit, nezapomeňte napsat email na akce@tulaci.eu, zavolat či poslat esemesku Píšťalce na telefonní číslo **728 734 009** nebo oznámit osobně jakémukoliv vedoucímu na tulácké akci.

Užitečné odkazy:

Tulácký web <http://oddil.tulaci.eu>

Tulácký Youtube <http://youtube.com/tulaci00malesice>

Tulácký Facebook <http://facebook.com/tulaci>

Slovo šéfredaktora

Vážení a milí čtenáři,

taky máte letošní léto pocit, že se počasí zbláznilo? Právě teď, v sedm večer, mi doma na teploměru svítí 25°C. Tahle teplota se

snad za celý červenec nezměnila. Možná ano, ale jen stoupla. Když už to vypadá, že zaprší jsou dvě možnosti, co se stane. První je, že nezaprší a šedá obloha se za chvíli změní v blankytně modrou. Druhá varianta je, že nastane nepříjemný silný liják. Jednou jsem ho chytil, když jsem šel z obchodu domů a nebyl to příjemný zážitek. No, ale za pět deset minut je hotovo. Teplota stále stejná, dusno stále stejné. Doufejme, že se počasí v srpnu umoudří a teploty mírně klesnou, protože jinak bychom celý tábor jen leželi v Zátocce.

Je to již dlouhá doba, co skončil školní rok a vy s vysvědčením pospíchali domů. Někteří z vás radostně, protože dostali neočekávaně dobré známky, jiní zas zarmouceně s obavou kárání od rodičů. Já sám se řadím do první skupiny. Pokud počítám správně, je to již 7 týdnů.

Nedá mi ale nesdělit Vám, jak jsem byl letošní rok klasifikován z výtvarné výchovy. Na první pololetí jsme dostali novou učitelku se kterou jsme nedělali vůbec nic. Nekreslili jsme, nemalovali jsme ani jsme se neučili historii. Prvních několik hodin jsme si jen povídali, poté několik hodin odpadlo kvůli nemoci učitelky a zbylé hodiny jsme se koukali na různé filmy. Jedním z důvodů, proč "výuka" probíhala takhle bylo to, že jsme na hodinách měli připravovat estetický kurz. Tento kurz je školní akce na tři

dny v březnu. My jsme z toho nakonec udělali čtyři dny v červnu, ale o tom později. Náplní těchto dnů má být libovolná aktivita spojující hodiny výtvarky a hudebky. Nám ale přišlo, že připravovat se v hodinách na nějaký projekt, jehož téma jsme ještě neměli vymyšlené, je zbytečné. Proto se nás každou hodinu učitelka ptala, co za aktivitu jsme vymysleli. A my neustále odpovídali, že ještě nic nemáme.

Přišel konec ledna a učitelka zjistila, že nikdo opravdu nic neudělal. Tak se nás zeptala, jaké chceme známky. My se shodli na tom, že bude ideální, když si každý hodí kostkou a pomocí speciálního přepočtu dostane známku od 1 do 4. Nakonec si tímto způsobem každý známku vybral. Byly zde tři čtyřky a dvě trojky. Kluci se ale s tím smířili a očekávali tuto známku na vysvědčení. Nakonec jsme ale na pololetním hodnocení stejně viděli všichni jedničky.

Druhé pololetí jsme výtvarnou výchovu neměli vůbec. Znamku za celé pololetí jsme ale měli dostat právě z estetického kurzu. V únoru začaly opravdové přípravy. Vymyslelo se, že budeme stavět dřevěnou kapli v obci Příbraz. Od ředitele se sehnaly finanční prostředky, s obcí se dohodlo místo, tatínek spolužáka udělal 3D model. V půlce června bylo všechno připraveno. Poslední týden v červnu se stavělo. Kvůli neblahé události, která se nám stala víkend před odjezdem, jsem zůstal v Praze. Spolužáci odjeli a postavili nádhernou dřevěnou stavbu, která byla dokonce vysvěcena biskupem.

Estetického kurzu jsem se tedy nezúčastnil, ale stejně mi na celoročním vysvědčení svítila jednička...

Teď už dost školy. Užívejte si zbývající část prázdnin jak to jen jde!

Mates

Oddílová rada

Květen a červen je každý rok plný oddílových akcí. Mimo klasických výprav jezdí vedoucí do Keblova na čarodějnice, kde je hlavní náplní víkendu práce. Nesmíme opomenout stavění tábora, které probíhá těsně před začátkem letních prázdnin. No zkrátka já se tyto dva měsíce o víkendu doma neohřeji.

Zároveň ale víme, že o prázdninách se vedoucí těžko dají dohromady, protože někdo jezdí k moři, na chaty a na tábory. No, dát se dohromady je obtížné. Naštěstí se nám ale povedlo dohodnout společný termín 11. - 12. července. Poslední předtáborová porada se opět konala u Hynka. Vyřešili jsme drobné problémy s etapami, hlídkami a rozdělili si úkoly jako např. tvorba pohledů, jídelníčku, věci na nástěnku.

Každý přinesl část společného jídla, které se celé dva dny konzumovalo. Bylo toho opravdu hodně, a tak jsme si dokonce něco museli v sobotu odnést domů.

O týden později jsme vymysleli akce do konce školního roku 2015. Nově zařadíme vodáckou výpravu a cyklovýpravu, tak uvidíme, jaký budou mít tyto akce úspěch.

Mates

I vedoucí je někdy unavený

Obyvatelé galské vesnice

Asterix

hrdina našeho dobrodružství, malý válečník bystrého rozumu, všemi mastmi mazaný, bez váhání mu může být svěřeno jakékoliv poslání. Asterix čerpá svoji nadlidskou sílu z kouzelného nápoje druida Panoramixe...

Obelix

nerozlučný Asterixův přítel, je povoláním do-davatel menhirů a miluje divočáky. Je kdykoliv připravený všeho nechat a následovat Asterixe do nových dobrodružství, hlavně když v nich budou divočáci a pořádné rvačky...

Panoramix

ctihodný vesnický druid, sbírá jmelí a vaří kouzelné lektvary. Jeho největším úspěchem je kouzelný nápoj, který dodává nadlidskou sílu. Panoramix má ovšem v zásobě ještě jiné recepty.

Majestatix

náčelník kmene. Je to odvážný ale i rozvážný starý válečník. Jeho lidé si ho váží a nepřátelé se ho obávají. Majestatix se bojí jen jednoho: že mu spadne nebe na hlavu, ale jak sám říká: "Tak hned to ještě nebude!"

Trubadix

je bard. Mínění o jeho talentu se různí. On sám se pokládá za geniálního, všichni ostatní ho pokládají za nemožného. Ale když zrovna nic neříká, je to veselý a oblíbený společník...

Idefix

Pejsek neurčité rasy, barvy bílé, rozumu bystřího, vzrůstu nevelkého.

Áma

Dopis z tábora

POZOR! Tento dopis se nezakládá na realitě. Jedná se pouze o vtip.

Ahoj mami a tati!!!

Náš vedoucí nám povídal, abysme napsali rodičům, jestli jste jako viděli ty záplavy v telce a máte o nás strach. My jsme všichni v pořádku. Jen nám to odplavilo jeden stan a dva spacáky. Naštěstí, nikdo z nás se neutopil, neboť jsme právě byli na horách a hledali jsme Jožu. Víš co, prosím tě, zavolej Jožově mámě a řekni jí, že je Jožo v pořádku.

Zátoka pláňat

Ted' nemůže psát, protože má ruku v sádře. Taký bylo super, jak jsme jezdili záchranářským džípem. Ale Jožu bysme v té tmě asi nikdy nenašli, kdyby nebylo těch blesků.

Náš vedoucí se na Jožu hněval, protože šel na túru sám a nikomu nic neřekl.

Jožo tvrdí, že to řekl, ale bylo to zrovna v době toho požáru, takže ho nikdo neslyšel. Ostatně, víš, že když naleješ benzín do ohně, že to vybuchne? Mokrý dřevě nechtělo vůbec hořet, zato chytil jeden z našich stanů a taky některé naše věci.

Honza ted' vypadá trochu divně, ale to jen dokud mu nenarostou znovu vlasy.

Vrátíme se v sobotu, teda jestli se našemu ve-

doucímu podaří opravit auto. Ta bouračka taky nebyla jeho chyba. Když jsme odjížděli, brzdy byly ještě v pořádku. Vedoucí povídal, že ale máme očekávat, že se na takovém starém autě určitě něco pokazí. Asi proto mu ho nikde nechtěli pojistit.

Ale my si myslíme, že je to skvělé auto. Našemu vedoucímu vůbec nevadilo, že jsme mu ho zašpinili a když bylo vedro, vozili jsme se na zadním nárazníku.

Úplně nejlepší je, když se v takovém autě vozí deset lidí.

Vedoucí nám také dovolil, aby jsme šoférovali, a ti, co už se nevešli do auta, byli v přívěsu. Tak jsme jezdili, dokavad' nám to policajt nezakázal. Náš vedoucí je fakt super chlapík. Ted' učí řídit Tomáše. Ale už ho nechává jezdit jen na horských cestách, kde není provoz, ale jen nákladáky, co vozí dřevo.

Včera jsem nad Davidem vyhrál oběd, protože jsme se vsadili jestli Joška po tom žihadle upadne do bezvědomí nebo ne.

Joška tvrdil, že je to jen vosa a já říkal že je to sršeň a vyhrál jsem!

Vedoucí se na nás ale trochu zlobil, že jsme měli Jošku odvézt k doktorovi hned a nečekat až omdlí. Ale zase nás pochválil, jaký jsme udělali skvělý nosítka ze dřeva a že jsme se nesázeli o peníze. To ale ani nešlo, protože jsme ze všech našich peněz složili pokutu pro toho policajta.

Někdo skáče ze skal do jezera, my jíme růžovou kaši

Ted' už, ale musím jít. Jdeme do města poslat pohledy a koupit náboje.
Tak ahoj.
Pavel

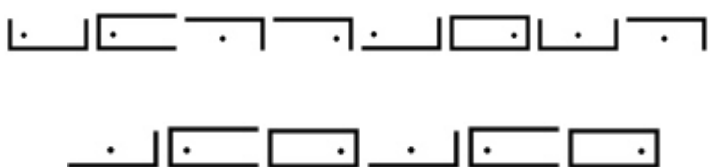
Mřížka

Jsou dva způsoby této šifry, jeden lehčí, s čísly a druhý těžší, s tečkami.

Postup je takový, že si nakreslíte 2 svislé a 2 vodorovné čáry. Tím by mělo vzniknout 9 polí.

Do každého pole napište 3 písmena abecedy. S čísly: nakreslete pole ve kterém je písmeno, které chcete zapsat. Do toho pole napište číslo kolikáté je to písmeno v poli. S tečkami: postup je stejný, jenom místo čísel píšete tečky, na kterém místě v poli je (vlevo, vpravo, uprostřed).

A	B	C	D	E	F	G	H	I
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
S	T	U	V	W	X	Y	Z	

Pampeliška

Okénko do kroniky

Tentokrát jsem se rozhodl dát do okénka zápis z letošní kroniky. Je totiž neobvyklý. Každou hodinu jsme se snažili co nejpřesněji zaznamenat, co se za uplynulých 60 minut stalo.

24 hodin na koloběžce: Neustálý déšť a hodování u stolu

Praha – Stromovka, 16. – 17. 5. 2014

17:00

Právě bylo odstartováno. První kolo je úmrtní a všichni jedou spolu. Vyráží Tom, Ježovka a

Bambule. Po několika minutách se celý chumel jezdců objevuje opět na startovní čáře. „Připravit, pozor, teď!“, zakřičí Žid již samotný Tomáš vyráží. Bambule a Ježovka jsou asi ještě na trati. Tentokrát nemáme přístřešek pouze z plachet, ale celý velký party stan.

18:00

David má pořád kecy a na koloběžce se jezdí jen doprava. Trasa je plná mušek a leje. Cca 8 kol za sebou. Večeře se chystá a Tomáš se cpe banánem. Jede vlak a všichni se nudí.

20:00

Co psal Vojta je pravda. Už jsme byli několikrát na trati. David hrál pořád na telefonu. V sedm hodin byla večeře. Byla úžasná – řízečky, brambory a rajče. Vařil Mylun na letišti. Měli jsme krásně prostřeno vánočním ubrusem, na stole svíčky a nad ním zelené dekorace. Oblíklí jsme si košile a Píšťalka šaty a pojedli jsme. Lavice byly úzké, takže jsme jedli slušně s lokty u těla. Po večeři myli David s Vojtou nádobí, potom co ho chvíli myl déšť. Zase jsme začali jezdit a přšelo čím dál víc.

Večeře: kuřecí řízek s bramborem

21:00

Již jsem tu od 19:00 a mám bohaté zážitky. Nejprve jsem povečeřela v kruhu přítomných řízeček s bramborem v porcelánovém servisu. Poté popila horký lahodný čaj, posilnila bábovič-

kou a nyní se chystámna kačíčko. Mezitím hustě prší, omladina běhá venku v dešti, válí se v mokré trávě, jezdí kolečka s různobarevnými koloběžkami a vesele výská radostí. Já jsem zatím také šťastná – přemýšlím, kde si ustelu ke spánku.

22:00

Mám za sebou první úspěšnou jízdu. Jela bych druhé, ale je mi trochu špatně z toho horka. Bohužel jsem si doma zapomněla opalovací krém a nechci riskovat, že se spálím. Jela jsem s Tomem a Ježovkou aby jsem se v silném záření slunce neztratila. Za odměnu jsem dostala mňamózní bábovku a cukříky na doplnění energie. Tak koloběžkám zdar!

23:00

Hanka si začíná vymýšlet značku a jde spát. Vojta je na trati. Všichni ostatní už leží ve spacácích. Půjdou spát. Já s Vojtou ještě dáme pár kol a půjdeme také. Vidím to tak do půlnoci. Stále prší. Občas je na trati bahno. Ve stanu je studený čaj a zbytky večere. Hanka si nemůže vymýšlet znak, protože neví, jaké mají ostatní. Svíčka svítí a ze stanu Poutníků se ozývá kytara.

24:00

Stále s Vojtou jezdíme dál a nemáme čas na zapisování kroniky. (red. pozn. zde je nutné uvést autora zápisu – Mates)

Sobota 17. 5. 2014

01:00

Dojel jsem posledních pět kol a jdu spát. U Poutníků to vypadá na podobný scénář. Chytají mě křeče, už nemá cenu jezdit. Všichni spí, jen Ježovka přijel na koloběžce s tím, že nemohl spát, a tak se jel projet. Je mi zima, už se těším do spacáku a na sušenku na dobrou noc. Tak já jdu...

02:00–4:30

Mates mě budí jektáním zubů. Vyhodnotila jsem situaci, že neprší a protože mě právě napadla originální značka „T“ mohla jsem vyrazit na trasu. Měsíc krásně svítí a jezdilo se nádherně. Kolem páté hodiny jsem měla kolizi s asfaltem. Výsledek: roztržená bunda, mikina, odřené ruce. Vyhodnocuji situaci a jdu spát.

5:00

Chrrrrrr

Pampeliška vyráží

6:00

Tak je světlo, neprší a po půl hodině válení si říkám, že by se dalo vstát a jezdit. Jsem šťasten, mám za sebou první kolo. Přibíhá Opičák, oči vyvalené jako maximatózní králík. Obíhá kolem našeho doupátka a volá: „Kdo má značku Té, kdo má znaku Té, kdo má značku Té!?!“ Vůbec ho neuklidním, když řeknu, že nevím. Změní směr běhu a obsah výkřiku šílence: „On jel patnáckrát za sebou, on jel patnáckrát za sebou, on jel patnáckrát za sebou!!!“ A pak odběhne neznámo kam. Tak si v klidu jezdím kolečka a i přes hromadu šterku si zaběhnu. Kdo ví, zda Opičáka ještě někdy uvidím. K snídani teplé párečky a už se těším na kančí guláš. Vzorek byl reprezentativní.

7:00

Moje první jízda byla okořeněna krásným pohledem. U hráze jsem viděl čejku chocholou. Ne dřív jsem si myslel, že ze ZOO utekla surikata, ale když vzlétla, poznal jsem, že je to čejka.

8:00

Všichni postupně vstávají. Šmoulinka ale ještě pořád spí. Mám pocit, že včera ponocoval s mobilem. Dal jsem si dvě jízdy před snídaní. Bláto již necáká, jízda je v pohodě i bez blatníků. K snídani byly teplé párky a bábovka. Píšťalin nůž je tupý. Asi byl nabroušen naposledy v roce 2005. David počítá matematické příklady. Pampeliška předbíhá pořadník a vyráží na trať dříve.

9:00

Měli jsme k snídani výbornou buchtu a párek s chlebem a hořčicí. Ježovka a Tom jezdili s foťákem, který měli připevněný na řídítkách. D: Já si dávám takhle dlouhý! Šmoulinka ještě spí. To si ze mě dělá srandu. H: Mám dilema. Ještě nic nespadlo dvakrát. D: Já jsem to přečetl špatně. Jak ses vyspal? Š: Já chci jet stejn.

10:00

(Šifra semafor: Kaše dobrá, chci nášup.) Na návštěvu k nám přišel Žid a posvětil kančí gulášek. Konečně vstal i Šmoulinka, takže už jsme vzhůru všichni. Do desíti nepršelo, ale už zase začíná.

11:00

Přišel Hynek s palačinkami s domácí marmeládou. Mňam! Mylun jel jedno kolečko jako jednohý olympionik. Kolečko zvládl za 28 a půl minuty. Jen šotolinu musel normálně přecházet. V cílové rovině sklídl velkolepý aplaus. Hynek opět odešel. POutníci píchli koloběžku, my zas máme otočenou vidlici.

12:00

Svačina byla super!!! Za podvodné ježdění mimo vyznačenou trasu se strhlo některým týmům (např. Smrad'ochům a Brmbrm) pět kol.

Hned jak se vzbudíme, dáme si kolečko

13:00

Stále jezdíme. Udělali jsme si pauzu na oběd. Byl výborný letošní guláš s chlebem. Kdo měl nejhubře vylízaný talíř, umýval nádobí.

14:00

Je to o ničem vždycky, když vyrazím na trať, tak se vrátím zpět na start. Není ta trasa do kruhu? Už balíme a hle, pod celtou je i zelená tráva, úžasné, magik. Uvažujeme teď, zda již nesklídíme stan. Matějovi viděl koloběžku, ale mokne. Navíc by to chtělo nějakého indiánka či špičku. Hanka je krutá učitelka. Davida nenechá vydechnout. „Řekni to nahlas! Jak to nula?!“ A druhá strna (David) "Jo aha. " Ještěže máme zabalíno, asi začala přehánka. Přišli policisté, asi dohled, hustý. Tomáš tu již není asi jezdí, magor, v dešti.

15:00

Konečně se pořádně rozpršelo. Alespoň se nebude prášit. David se naučil dělit dvojciferným číslem. Přišel, Fredy, Stela a Šimon. Všichni přispěli

několika kolečky. Píšťala seutrhla a odjela za sebou dvě kolečka.

Jezdíme za každého počasí

16:00

Je tu písečná bouře. Není vidět ani Měsíc. Ještě hodinu a začne 24 hodin na koloběžce druhá část. Už se těšíme. Dáváme závody v plavání a přitom diskutujeme o gumách. Někteří již se balí domů, protože je to nebaví. To si můžeme pořádně začít jezdit. Tomáš má průšvih, no jo rodiče a jejich dozor. Přitom je Tomáš nejlepší a spí s banánem. Ale dostal i sušenku. Někdo pálí PETlahve. Tak zase pojedu. Nad Stromovkou se začíná vznášet kouř z grilů. Asi se blíží konec dnešní trachtace a indiáni se domlouvají, co budou dělat po písečné bouři. Poutníci zoufalci si myjou nohy i s botama v říční cestě. Blátě není dobře. Asi měla nedopečenou klobásu. David se Šmoulinkou odjeli domů. To už je asi nevyfotíme. Prší, ale žížaly nikde nelezou. To je divné. Vojta dvakrát a pak Fredy. David se Šmoulinkou už jsou zase tady. A už zase odjeli. (i s mobilem)

17:00

A je konec. Poslední exhibiční kolečko si zajel Mates s Vojtou a vymetali všechny louže. Jedna fakt hluboká byla před druhým tunelem. Tm pádem jsem si odjel 41 koleček tj. 98,4 km. Není to ani

kulaté číslo, ani přes sto. Škoda, nevyšlo to. Vyhlásování výsledků bylo za deště, a tak probíhalo pod jedním party stanem, co se přenesl doprostřed asfaltky. Každý tým, co jel minulý ročník, dostal od Myluna památeční zlatou kůželku. Tento rok jsme jako Wemena ujeli celkem 144 kol, 345,6 km a jsme patnáctí z osmnácti.

Zapsali: Mates, David, Píšťalka, máma Hanka, Baruška, Mylun, Pampeliška, Ježovka, Žid, Vjt

Co vše se může v přírodě jíst

Ostružiny

Ostružiny se dají jíst jen černé, jinak jsou kyselé a tvrdé. Jsou složeny z malých kuliček, které mají uvnitř semínko. Jsou sladké občas kyselé. Rostou převážně v lesích a u plotů.

Jahody lesní

Jahody se dají jíst jen červené, bílé a zelené jsou hnusné. Listy jahodníku mají tvar trojlístku, z nichž se dá uvařit čaj. Jahody jsou poseté drobnými semínky, které často zalézají mezi zuby. Rostou převážně v lesích a u cest.

Pampeliška

Pampeliška je hořká bylina, ze které se dají jíst jen okvětní lístky. V záhoně je špatně zbavitelný plevel s dlouhým kořenem. Rostou převážně u cest, na lukách a na zahradách.

Sedmikráska

Sedmikráska je bíle kvetoucí květina. Z této květiny se dá jíst stonek a květ. Dá se použít na dochucení do salátů. Rostou převážně na lukách a na zahradách.

Maliny

Maliny se dají jíst jen červené, bílé a zelené jsou hnušné. Jako ostružiny se skládají z bobulek, které mají uvnitř semínko. Trhají se opatrným zatáhnutím. Pokud je malina zralá nemělo by uvnitř nic zůstat. Rostou převážně v lesích a u plotů.

Mladé větvičky smrku

Tyto větvičky se dají jíst jen na jaře. Smrk roste převážně v lesích.

**Takže jestli jste na výpravě nebo tak,
a máte hlad,
tak se řiďte podle těchto rad.**

Pampeliška

Schůzky aktuálně

aneb

Co děláme na schůzkách?

V dubnu několikrát přšelo, takže jsme schůzky přesouvaly dovnitř do klubovny. V květnu a červnu ale už bylo teplo, a proto jsme středeční dvouhodinovku trávili venku v Malešickém parku, Malešickém lese a v parku pod školou. Samozřejmě jsme museli dodržovat pitný režim,

a jednou jsme si na tuto činnost zahráli hru. Do týmu jsme se snažili co nejrychleji vypít dvoulitrovku vody. I v šesti lidech to dalo zabrat.

Na schůzce 21. května jsme dvacet minut uklízeli část parku pod ZŠ Hostýnská. Zadní prostor kolem garáží byl plný odpadků. Našli jsme poklici od kola, staré oblečení, cedník i kousek lino-
lea. Ochranu před nečistotou nám zajišťovaly rukavice.

Ve čtrnácti lidech jsme nasbírali celkem tři igelitky odpadků a to tam ještě na další tři určité odpad zbyl. Bohužel už schůzka musela končit. My ale odcházeli s dobrým pocitem. Určitě se sem někdy na úklid vrátíme.

Občas jsme se vydali na hřiště mezi paneláky pod Hostýnskou. Tam jsme hráli míčové hry (vybika, fotbal a házená). Konopík nás naučila ringo.

Na jedné schůzce jsme značili křídami trasu pro druhý tým. Poté jsme si role vyměnili a zas stopovali trasu, co nám někdo připravil. Když jsme se vrátili ke škole, čekal na nás na zemi dlouhatánský vzkaz zašifrovaný v morseovce. Luštit jsme museli rychle, protože začínalo krápat.

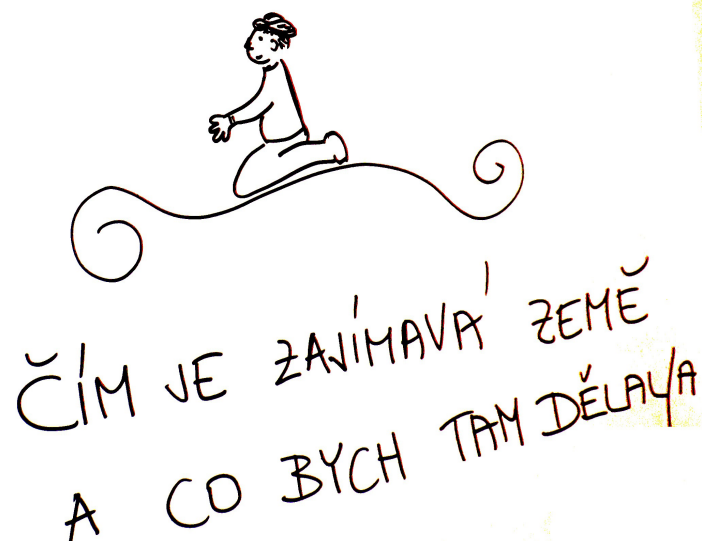

Po dlouhých vedrech jsme byli rádi, když alespoň na pár minut sprchlo, a tak jsme venku běhali a užívali si kapek. Poté jsme šli do klubovny, zorganizovali polštářovou bitvu s novými polštáři a za chvíli přišla Píšťalka a každému dala zmrzlinu.

Předposlední schůzku v roce jsme zamířili do bazénu na Třebešíně. Hráli jsme ringo, rybičky rybičky rybáři jedou a skákali z můstku.

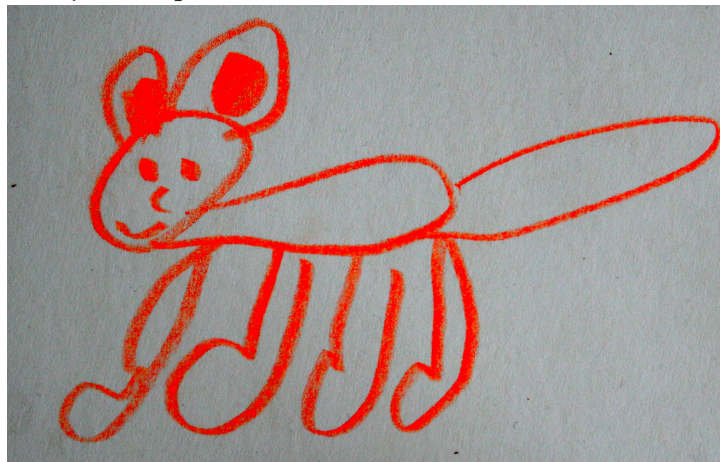
Kouzelný koberec

Na schůzce jsme si představili, že bychom každý dostal kouzelný koberec, na kterém bychom mohli letět, kam by se nám líbilo. Úplně kamkoli, klidně i tam, kam bychom se normálními dopravními prostředky nikdy dostat nemohli. Každý si napsal takový výlet a teď se na to můžete podívat i vy... Představte si – dostat se do svých snů...

Volod'a

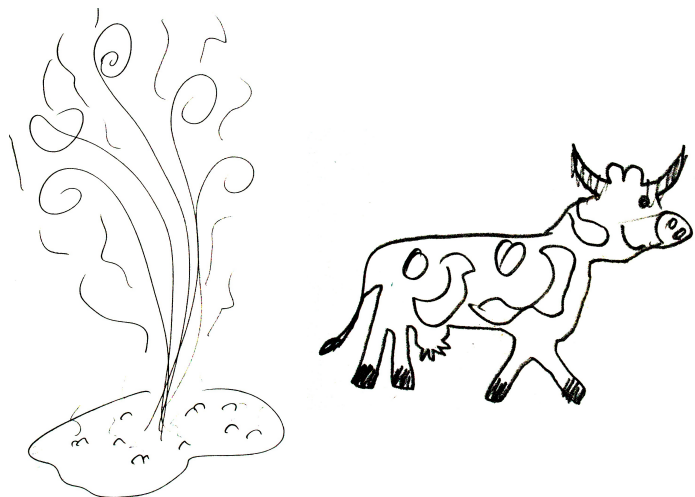
Rimnaout, je to země zvířat a pravěkých lidí. Loví tam zvířata a lidé tam přežívají. A já bych tam jenom přežíval.

Jáchym

Na létajícím koberci doletím do Irska, kde budu žít na farmě a dělat s kravičkama, to jsem trénoval ve škole. Tam bych dělal farmářské výrobky.

A taky bych doletěl do Ameriky do Wyomingu do NP Yellowstone, kde se skrývá supervulkán Caldera a geologické unikáty a pozoruhodné teplotní výkyvy. Je to první národní park na světě.

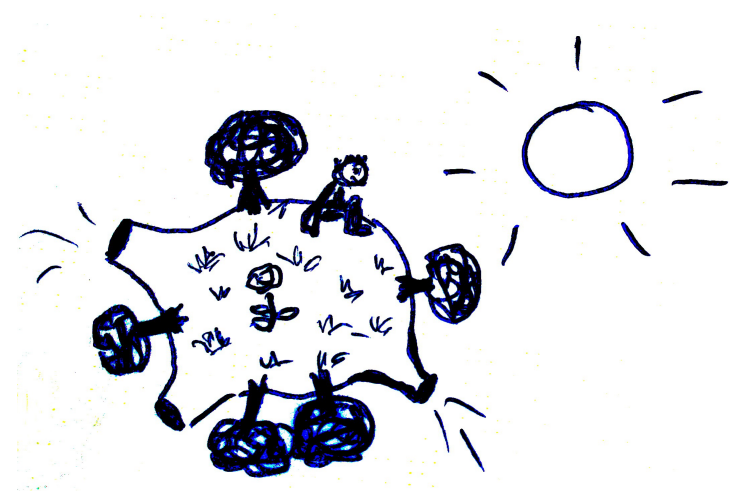
Bambule

Chtěl bych se podívat do země sladkostí a hranolek. Byla by pro mě zajímavá tím, že bych se mohl hrabat v sladkostech a mohl bych je jíst a jedl bych je, ale někdy bych jedl i slaná jídla.

Píšťalka

Na kouzelném létajícím koberci bych se chtěla podívat na poušť, kde ztroskotalo letadlo a jeho pilot se potkal s Malým princem a s hadem u studny se starým rumpálem a pak letěl dál na louku, kde Malý princ potkal lišku, která mu řekla: "Co je důležité je očím neviditelné." Chtěla bych tam potkat Malého prince a pak s ním letět za jeho rlůží na planetku, kde rostou baobaby a jsou tam tři sopky, které se musí vymetat i když je jedna vyhaslá, ale člověk nikdy neví. Tam bych si na chvíli sedla a dívala se na západ slunce.

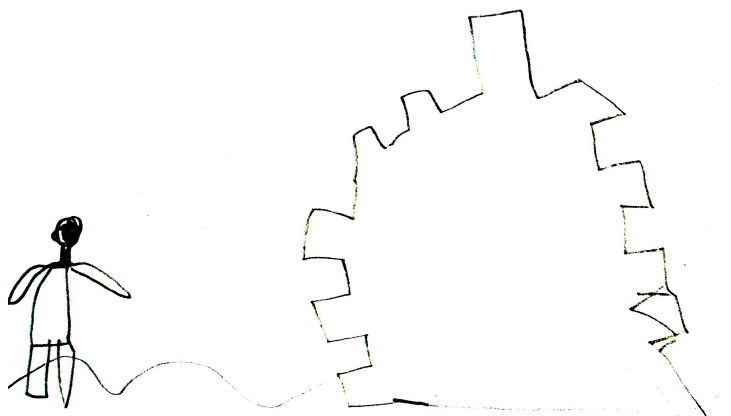
Pampeliška

Chtěl bych se podívat do země Ukuburukuku. Tato země je zajímavá tím, že je plná borůvkové marmošky, přerostlých borůvek a borůvkové šťávy firmy Borůvky a.s. Kdybych se tam opravdu dostal, odkoupil bych firmu Borůvky a.s. a vyvážel bych šťávu do celého světa

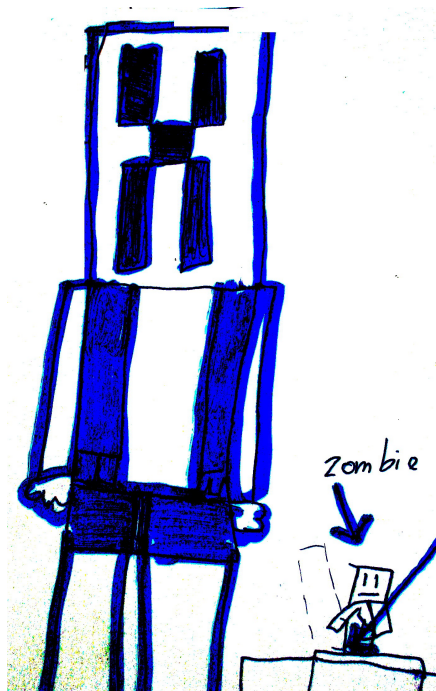
Vojta

Egypt je zajímavější tím, že tam jsou egyptští faraoni. Já tam chci zkoumat pyramidy.

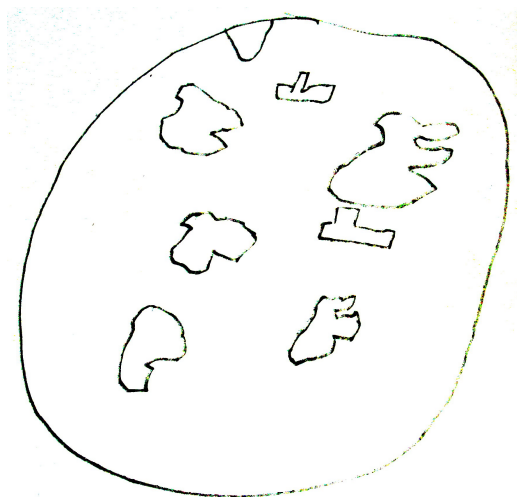
Hříbek

Minecraft je země z kostiček. Jou tam zombie jako třeba skeletoni, creeper atd. Taký tam jsou různé bloky jako třeba dřevo, TNT, Rudit a železo :P Nejlepší je: nášlapná deska + TNT = smrt někoho, kdo na to šlápne :/ Chtěl bych tam střílet po zombie a odpalovat vesničany.

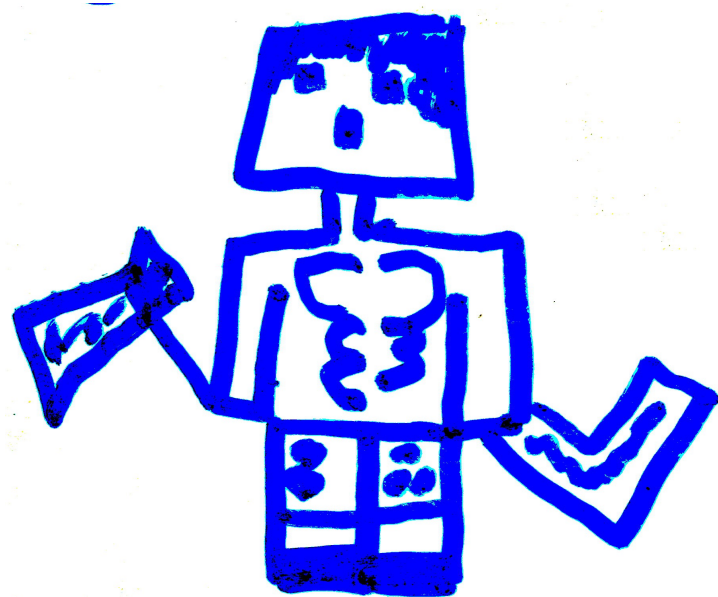
Jindra

Uhuranit. Je to vodní planeta. Jsou tam samozřejmě ostrovy. Pod vodou jsou města, ale mají malou armádu. Chci tam plavat a žít ve městě.

Marek

Minecraft je země plná krychlí a zvířet z kostiček :) Je tam stoun, TNT, nášlapná mina. Budu zabíjet zombie :D

Petr

Monster high je svět, kde je škola a tam chodí monster high. Jsou to příšerky z nadpřirozenými schopnostmi. Je významná tím, že se tam může dělat cokoliv. A zajímavá je tím, že se tam dá kouzlit. Chci tam dělat alchimii.

Ríša

Země Herzing je zajímavá s tím, že tam mají plazmový zbraně a tam bych chtěl být voják. A

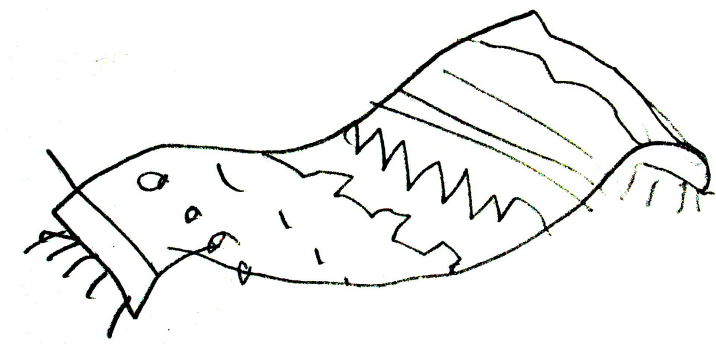
lidi jsou z kostiček a je tam všechno kouzelné. A Batman chce být prezidentem.

Máša

Na létajícím koberci bych chtěla letět na Zvířecí planetu. Je tam zajímavé to, že jsou tam jenom divoká zvířata a žádní lidé. Ty zvířata jsou rozdělena na druhy. Kdybych se tam dostala, vyfotila bych všechny zvířata která tam jsou. Pak bych pozvala svou rodinu a všechny lidi na planetě Zemi. Pak bych napsala knihu o této zemi.

Terka

Země, na kterou bych se chtěla podívat na kouzelném koberci je Atlantida. Zajímavá je velkými lesy s nespočtem zvířat a palácem Animalia. Protéká v ní řeka Marě. Ve městě Coroc jsou dvě významné chrámy bohů Atlantidy. Má gejzíry s léčivou vodou. V chrámech jsou zlatí vlci a chrámy střeží. Dělal bych tam pořádek. Hledala bych i poklad Atlantidy a léčila bych zvířata. Zavedla bych sem hodné lidi z ČR a bylo by tam pěkně. Zlatým vlkům bych dala lososy a ostatním zvířatům bych dala nažrat dosyta. A koberec bych uklidila do truhličky do paláce Animalia.

Mates

Kam bych chtěl doletět na kouzelném létajícím koberci? Musím přiznat, že jsem dlouho nevěděl. Prvotní nápad byl, že bych se chtěl podívat do země, kde by nebylo nic. Absolutní prázdnota. Poté jsem si ale uvědomil, že by to byla sice zajímavá zkušenost, ale v takovéto zemi bych neměl

co dělat, kam jít na výlet, s čím si hrát. Všude by to bylo stejné. Druhý nápad se dostavil díky slovům Marka o Lízátkové planetě. Země by mohla být jako z pohádky Karlík a továrna na čokoládu. V řekách by tekla čokolády, na strozech rostly bonbóny. Všude samé sladkosti. Třetí nápad mě napadl právě teď, minutu před koncem limitu. Je o mnoho realističtější než dvě předchozí přání. Rád bych na koberci přeletěl Atlantik a podíval se do jihoamerických hor. Tam bych mohl chodit, kochat se výhledy a nocovat na liduprázdných náhorních plošinách.

Hádej kdo jsem?

Na jedné schůzce jsme tajně každý napsali na papírek informace o sobě. Každý měl stejné kategorie a to: barva, oblíbený film, oblíbené zvíře, oblíbený sport, oblíbený strom, oblíbený dopravní prostředek, klubovna x škola, oblíbený člověk, nejoblíbenější kroužek, nejoblíbenější země. Poté jsme papírky zamíchali a podle odpovědí hádali člověka. Vyhrála Terka, která uhodla 8/12. Správné řešení na straně 30.

Člověk č. 1

- ✓ žlutočerná
- ✓ Garfield
- ✓ pes
- ✓ přehazovaná
- ✓ javor
- ✓ letadlo
- ✓ klubovna
- ✓ máma
- ✓ modeláři
- ✓ Nový Zéland

Zakladatelka Tuláků Jana zapaluje oheň

Člověk č. 2

- ✓ žlutá
- ✓ Harry Potter
- ✓ had
- ✓ fotbal
- ✓ jabloň
- ✓ letadlo
- ✓ klubovna
- ✓ Tom Holomeček
- ✓ zahradnický kroužek
- ✓ Chorvatsko

Člověk č. 3

- ✓ rudá
- ✓ Eragon
- ✓ činčila
- ✓ lezení
- ✓ jabloň
- ✓ kůň
- ✓ klubovna
- ✓ já
- ✓ Tuláci

- ✓ Island

Člověk č. 4

- ✓ růžová
- ✓ Ať žijí duchové
- ✓ Angry birds
- ✓ fotbal
- ✓ chlebovník
- ✓ koště
- ✓ škola
- ✓ -
- ✓ keramina
- ✓ Švýcarsko

Člověk č. 5

- ✓ modrá
- ✓ Tajemství gepardů
- ✓ gepard
- ✓ hokej
- ✓ višěň
- ✓ kůň
- ✓ klubovna
- ✓ sestra
- ✓ Tuláci
- ✓ Itálie

Člověk č. 6

- ✓ zelenomodrá
- ✓ Rumcajs
- ✓ pes
- ✓ sedy lehy
- ✓ javor
- ✓ tramvaj
- ✓ klubovna

- ✓ babička
- ✓ dramatařák
- ✓ Slovensko

Člověk č. 7

- ✓ modrá
- ✓ Tučňáci
- ✓ vybika
- ✓ smrk
- ✓ kolo
- ✓ škola
- ✓ učitelka
- ✓ plavání
- ✓ Chorvatsko

- ✓ R. Downey Jr.
- ✓ plavání
- ✓ Japonsko

Zřícenina Ronov

Člověk č. 8

- ✓ zlatá
- ✓ Harry Potter
- ✓ kůň
- ✓ atletika
- ✓ medovník
- ✓ jednorožec
- ✓ klubovna
- ✓ máma
- ✓ Islaorne

Člověk č. 9

- ✓ šedá
- ✓ Arrow
- ✓ lenochod
- ✓ plavání
- ✓ javor
- ✓ motorka
- ✓ škola

Člověk č. 10

- ✓ tyrkysová
- ✓ Phineas a Ferb
- ✓ želva
- ✓ tenis
- ✓ jabloň
- ✓ formule
- ✓ klubovna
- ✓ Terka Suková
- ✓ Slovensko

Člověk č. 11

- ✓ šedá
- ✓ Lov predátorů
- ✓ vlk
- ✓ fotbal
- ✓ jasan
- ✓ velbloud
- ✓ klubovna

- ✓ Tobiáš Jelínek
- ✓ Tuláci
- ✓ Aljaška

Člověk č. 12

- ✓ modrá
- ✓ Phineas a Ferb
- ✓ želva
- ✓ pozemní hokej
- ✓ jabloň
- ✓ letadlo
- ✓ klubovna
- ✓ Kája
- ✓ Tunis

Vtipné okénko

- ✓ Pepíček píše rodičům dopis z tábora v Ruprechtově : "Je tu hezky. Hodně jím a odpočívám. Buďte klidní a nebojte se o mě." P.S. Co je to epidemie???
- ✓ „Pane vedoucí Sádru, líbí se mi váš účes. Kde vám ho udělali?" „V lese, když jsem se proplétal křovím.
- ✓ Co je noční můrou všech táborníků? Když Otesánek volá z tábora domů: „Je to tu moc dobrý!"
- ✓ Pepíček přijde pozdě a vedoucí ho začne kárat: "Pepíčku, pokolikáté už si přišel pozdě? Jak to odůvodníš?" "Prosím, chtěl jsem udělat dobrý skutek. Chtěl jsem převést starou paní přes křižovatku." "A jak to, že jsi tak otrhaný?" "Když ona nechtěla jít."

- ✓ „Pane vedoucí, vy jste na něco alergický, že máte takové boule po těle?" „Ne, chodím pravidelně do posilovny."
- ✓ Lukáš chtěl držet bobříka mlčení, a tak si to večer napsal na papír, aby nezapomněl. Ráno se vzbudí, vezme papír a nahlas čte: „Nemluv, držíš..."

- ✓ Maminka k Pepíčkově: "Můžeš mi říct, kdo snědl všechny višně z dortu?" "Já ne." "Nelži, našla jsem v tvém pokoji pecky." "Ty nemohou být moje, já jsem ty višně polykal i s pečkama!"
- ✓ Tak co děvčátko, co by jsi chtěla?" ptá se prodavačka. "Chtěla by jsem čokoládu, ale máma mě poslala koupit chleba."
- ✓ Malý Pepánek se v noci vzbudí a vidí, jak z jejich dveří odchází zloděj s plnými taškami. Aby nevzbudil rodiče, tak na něj polohlasně volá: "Prosím vás, nemohl byste ukrást i moje housle?"
- ✓ Děda se ptá vnoučka: "Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět, chlapče?" "Televize, dědo!"
- ✓ "Pepo,máte lžici na boty?" "Ne, my boty nejíme."

Tulácká kuchařka

Tulácká pizza

Naposledy jsme tuto pochutinu kuchtili na březnové výpravě. Každý tým měl svůj plech a hnětení těsta, krájení ingrediencí a pečení si vyzkoušel na vlastní kůži. Takže ti, kdo zde byli mají výhodu a už si to vyzkoušeli. Pro ty, kdo ji nedělali a chtějí si pizzu upéct doma, nebo dělali a zachutnala jim, přináším recept.

Přísady do těsta (pro 4 osoby = 1 plech):

- ✓ 525 g hladké mouky
- ✓ ¾ balíčku kypřicího prášku
- ✓ sůl
- ✓ 3 lžíce Hery
- ✓ 3 vejce
- ✓ 225 ml mléka
- ✓ tuk na vymazání plechů

Přísady do náplně (pro 4 osoby = 1 plech):

- ✓ ¼ kg točeného salámu
- ✓ velký rajčatový protlak
- ✓ oregano
- ✓ 10 dkg eidamu
- ✓ 1 velká cibule

Tulácká pizza

Postup:

Mouku smícháme s práškem do pečiva a solí. Přidáme rozehřátý tuk (Heru), vejce a mléko. V míse zpracujeme hladké těsto a dáme na plech. Těsto rozetřeme a zvýšíme okraje. Mírně potřeme olejem a rajčatovým protlakem. Točený salám nasekaný na kostičky poházíme rovnoměrně po plechu. Posypeme cibulí na kostičky. Okořeníme oreganem, trošičkou soli a posypeme sýrem eidamem.

V troubě na 180°C pečeme cca 30 minut. Pizzu je nutné kontrolovat. Když je hotová, začne intenzivně vonět a zbarví se dozlatova.

Mates

Okénko do přírody

O prázdninách jsem navštívila několik obor a tak jsem se rozhodla jim věnovat i toto okénko do přírody. Obora je ohrazená část území určená pro chov divokých zvířat. Nejčastěji se v nich chovají zvířata, která normálně žijí v lesích. První obory zakládali ve středověku bohatí šlechtici, aby tam mohli pěstovat zvěř, kterou by potom mohli lovit, aniž by museli vyrážet na dlouhé cesty po zemi. Dnes se obory využívají více k chovu ohrožených druhů zvířat nebo škodami při výuce. Žáci tam mohou vidět zvířata, která jsou v přírodě jinak příliš plachá. V oborách jsou na člověka zvířata více zvyklá, protože jsou přikrmovaná. To znamená, že jim tam pan hajný dává do krmelce jídlo, když je zima. A také se o tato zvířata stará veterinář a dohlíží, aby byla stáda zdravá. U nás se chovají v oborách hlavně srnci, jeleni, daňci, divoká prasata a mufloni. Obory jsou ohrazeny vysokým plotem, aby se zamezilo pohybu lidí a zvířat ven či dovnitř. A koho můžete v oboře potkat?

Zubr evropský (*Bison bonasus*)

Je to zvíře z čeledi turovitých podobně jako např. kráva. Společně s bizonem americkým jsou jedinými dvěma žijícími zástupci rodu bizon. Zubr je menší než bizon. Samec je 290 cm dlouhý, váží 530–920 kg, v kohoutku (za krkem) je vysoký 180–195 cm. Samice je téměř o polovinu menší, váží 320–540 kg. Zubr má světle až tmavě hnědou srst, která na jaře líná (vypadává). Zubr je největší volně žijící přežvýkavec v Evropě. Živí se převážně trávou a stromky. V oblibě má také žaludy a různé lesní plody.

Zubr evropský

Zubr byl ve volné přírodě v průběhu staletí vyhuben. Proces vymírání zubrů postupoval spolu s rozšiřováním civilizace na evropském kontinentu. V severovýchodní Francii, v Ardenách a ve Vogézách přežili do 14. století. V Braniborsku byli zubři v 16. st. odchytáváni a chováni v obořích. Relativně dlouho přežili ve Východním Prusku (dnešní Německo), především díky ochranářským snahám císaře Viléma I. V těchto dobách spočívala ochrana v zákazu lovu a v zimním příkrmování. V 16. století zubři začali vymírat v Maďarsku, zvířata poměrně dlouho přežila v Transylvánii v dnešním Rumunsku. V tamních Rodenských horách byl poslední zubr uloven r. 1762, tím byl vyhuben zubr karpatský. Od začátku 19. století se volně žijící zubři prokazatelně vyskytovali pouze v Bělověžském

pralese, v dnešním Polsku a Bělorusku, a na Kavkaze. V r. 1918 zbývalo v Bělověži posledních 68 zubrů, pravděpodobně r. 1919 zde byl zabit poslední. Na Kavkaze byl poslední kus zastřelen r. 1927.

V době, kdy byli zubři vyhubeni ve volné přírodě, zůstalo naštěstí několik zvířat v zajetí, především v soukromých chovech v Anglii, Německu, Polsku a Švédsku. Dne 25.-26. srpna 1923 byla v Berlíně založena Mezinárodní společnost pro záchranu zubra. Ta shromáždila informace o posledních 54 jedincích, kteří tehdy žili v zajetí. Z těchto zvířat vznikly dvě chovné linie zubra - nížinná linie a nížinně-kavkazská linie. Po zvýšení počtu zvířat v zajetí (v roce 1953 žilo na světě již 184 zubrů) se započaly snahy o reintrodukcii (vypouštění zvířat zpět do volné přírody). Podle posledních dostupných údajů žilo v roce 2010 na celém světě 4431 zubrů, z toho ve volné přírodě a v polodivokých chovech (např. v obořích) 2956 a v zajetí 1475.

Zubr evropský byl jedním z největších žijících zvířat, která žila na území dnešní České republiky. U nás vyhynul přibližně v polovině 18. století. Na jejich přítomnost na našem území dodnes odkazují místopisné názvy, jako obce Zubří, Zubrnice, vodní toky Zubřina, Zubřinka nebo erby některých šlechtických rodů. Dnes byl opět vysazen např. v oboře Židlov poblíž Mnichova Hradiště.

Daněk skvrnitý (*Dama dama*)

Daněk patří do čeledi jelenovití a vyznačuje se lopatovitými parohy. Samice se nazývá daněla.

Daněk pochází z oblastí Středomoří a Malé Asie. První zmínky o jeho výskytu v českých zemích jsou z počátku 16. století. Byl chován až do konce 19. století v obořích. V té době byl vypuštěn do mnoha volných honbišť, kde se nachází dosud. V současnosti je jich v ČR okolo 11 000 kusů.

Výška u samců se pohybuje mezi 85 až 110 cm, u samic 75 až 90 cm. Bez kelky (ocasů) dosahují

délky 130 až 175 cm (samice 115 až 140 cm), ocas pak měří 18–27 cm. Hmotnost samců je 40 až 95 kg, samic 25 až 50 kg. Letní červenohnědé zbarvení je bíle skvrnité. Skvrny jsou v podélných řadách. Břicho, vnitřní strany nohou a zrcátko (bílá plocha v okolí řiti), jsou čistě bílé. Po hřbetě až na špičku ocasu neboli kelky se táhne černý pruh, který lemuje i zrcátko. Kelka je poměrně dlouhá a slouží jako dorozumívací prostředek. Černá kelka je totiž dobře znatelná na bílém zrcátku, v klidu zvěř kelkou neustále pohupuje a při úprku je vztyčená. Zimní zbarvení je tmavohnědé. Skvrny jsou nezřetelné, nebo nejsou vůbec patrné. Paroží je lopatkovité.

Daněk obývá listnaté a smíšené lesy. V přírodě je plachý, ale v oborách vychází na pastvu i na otevřená prostranství. Samice s mláďaty a mladší samci žijí v oddělených stádech, dospělí samci jsou většinou samotářští. Na začátku podzimní říje samci soupeří o výsadní postavení a přetlačují se parohy. Daněk se v říji ozývá chrochtavými zvuky - rocháním, které vzniká vtahováním vzduchu do hrtanu. Daněk se v říji páří s více danělemi. Počátkem léta samice přivádí na svět jediné mládě. To se brzy dokáže postavit na nohy, ale až do stáří několika týdnů většinu času leží.

Daněk skvrnitý

V antickém Řecku byla známa představa, že daňci zabíjejí hady. Na ostrově Rhodu byli prý právě z tohoto důvodu vysazeni daňci. Je zajímavé, že

v současnosti na tomto ostrově hadí vůbec nežijí, i když zde podle antických zpráv byli v starověku hojní. Tuto událost připomínají sochy daňka a daněly, umístěné ve rhodském přístavu. Pro svůj pěkný vzhled, nenáročnost a poměrně mírnou povahu jsou daňci s oblibou chováni v oborách a zámeckých parcích. Daňci jsou občas chováni na farmách pro chutné maso.

Muflon (*Ovis musimon*)

Muflon je jediný volně žijící zástupce rodu ovce v evropské i české přírodě. Může být dlouhý 100 až 125 cm, v kohoutku dosahuje výšky až 75 cm. Ocas měří 10 cm. Starší berani dosahují váhy 50 kg, ovce kolem 35 kg. Mufloní zvěř má na hlavě rohy, myslivecky označované jako toulce. Mufloní toulce se liší od paroží jelenovitých tím, že jsou duté, zvěř je neshazuje, a také svým původem. Vznikají z kůže jako srst či spárky a ne z kosti. Velké, silně vyvinuté rohy nosí pouze berani, kteří je používají při soubojích. Bývají dlouhé až 80 cm. Povrch toulců je vrubován a podle vrubů lze poznat věk muflona.

Muflon spásá leccos i kyselé a tvrdé trávy. V celkovém objemu přijímané potravy tvoří trávy asi 70 %, zbytek jsou listy stromů a keřů. Pokud nenajde dostatek a vhodné složení potravy, ohryzává kořeny a kmeny lesních dřevin, proto se dostal do rozporu s ekonomickými zájmy člověka a v mnoha oblastech došlo snížení počtu či dokonce úplnému vylovení muflonů.

Je to typický stádový druh a celý rok žije v různých četných stádech rozdělených podle pohlaví, pouze starší berani žijí raději samotářsky. Základem je rodinné stádo, které vodí stará a zkušená muflonka. Tato muflonka je dobře rozeznatelná podle bílé hlavy. Stádo hlídá s velkou obezřetností. Mufloni mají velmi dobře vyvinutý sluch, čich i zrak a dokážou zaznamenat člověka na vzdálenost více než jeden kilometr. Hlas muflonní zvěře je podobný hlasu ovcí, je to krátké bečení, které již z dálky označuje táhnoucí či

pasoucí se tlupu. Varovným signálem při vzrušení je ostré syknutí. Doba námluv probíhá v listopadu, někdy i v prosinci. Muflončata se rodí asi po 22 týdnech, většinou po jednom, někdy po dvou mládětech.

Muflon

Muflona patrně znali již staří Řekové, zcela jistě ho chovali staří Římané, kteří jeho maso podávali na hostinách. Používali ho i při hrách v cirku. Z Itálie se mufloni později dostali do Rakouska a Německa. Již na konci 17. století byli mufloni chováni v císařské oboře u Vídně, odkud se zřejmě dostali i na naše území. Zprávy o chovu divokých ovcí na našem území pocházejí už ze 16. a 17. století, není však jisté, jestli šlo o muflony nebo nějaký jiný druh. Teprve u zpráv z 2. pol. 19. století není pochyb o tom, že se jednalo skutečně o muflony. Nejprve byli vysazeni do Staré obory u Hluboké nad Vltavou, odtud se postupně rozšířili do dalších oblastí. Nejlépe se jim daří na skalách a kamenité půdě, kde si mohou dobře obrušovat neustále dorůstající kopýtká - spárky. U muflonů chovaných na měkkém podkladě spárky přerůstají a způsobují kulhání zvířat. V současné době je Česká republika světovou špičkou v chovu muflonů. Z lesního závodu v Židlochovicích u Brna například pochází 8 z 10 největších muflonních trofejí na světě. I když přesné světové počty muflonů nejsou známy, v České republice žije zhruba třetina světové mufloní populace. To, že se v ČR

muflonovi tak daří má i své stinné stránky. Mufloní zvěř je v mnoha lokalitách několikanásobně přemnožena a působí značné škody na lesním porostu i přízemní vegetaci.

Jelen sika (*Cervus nippon*)

Savec z řádu sudokopytníků, z čeledi jelenovitých, je někdy nazýván jen sika. Na přelomu 19. a 20. století byl uměle vysazen i v Čechách. Pochází z dálného východu asijského kontinentu z Mandžuska, Japonska, Thajska, Vietnamu, Koreje a z východního Ruska. Zoologové rozlišují celkem 14 různých poddruhů. Mezi nejznámější poddruhy patří jelen sika japonský (*Cervus nippon nippon*) a jelen sika Dybowského (*Cervus nippon dybowskii*).

Jelen sika

Oproti jelenu lesnímu je sika výrazně menší a lehčí. Dospělý samec v kohoutku dosahuje maximální výšky 120 centimetrů, tělesná hmotnost se pohybuje podle poddruhu od 35 kg (sika vietnamský) do 140 kg (sika Dybowského). Letní zbarvení siků je pestré, rezavohnědé s bílými skvrnami (podobně jako u daňky), zimní srst je delší, dosti hrubá, šedohnědá až čokoládově hnědá, s nevýraznými skvrnami. Hlava je mnohem kratší a poměrně vyšší než u jelena lesního, boltce jsou menší, ocas (kelka) delší. Paroží samců je mnohem menší a méně větvené než u jelena lesního.

V přírodě sikové obývají především listnaté nebo smíšené lesy od nížin do hor. V naší přírodě dávají přednost světlým listnatým lesům a parkové krajině. Živí se především trávou, bylinami, v zimě spásají letorosty dřevin, porosty borůvky a vřesu. Kůru loupou méně než jelen lesní, značně však škodí okusem letorostů a sazenic jehličnanů. V přírodě, např. v Japonsku, sikové rádi chodí lízat sůl na mořské pobřeží.

Sikové žijí v rodinných tlupách, jež tvoří nejčastěji jeden samec a několik laní s kolouchy. Pouze v období říje se zvěř sdružuje do větších stád. Říje probíhá od září do října. V říji se sikové ozývají hvízdáním a funěním. Mezi jeleny dochází ke krutým soubojům, které kvůli málo členitému, ostrému paroží končí často vážným zraněním. Laň je březí 30-32 týdnů a v červnu rodí jednoho, výjimečně dva kolouchy. Mládě už od čtvrtého týdne života přecházejí na zelenou potravu, matka je však příležitostně kojí až do konce roku. Dospívají ve druhém roce života a mohou se dožít až 18 let.

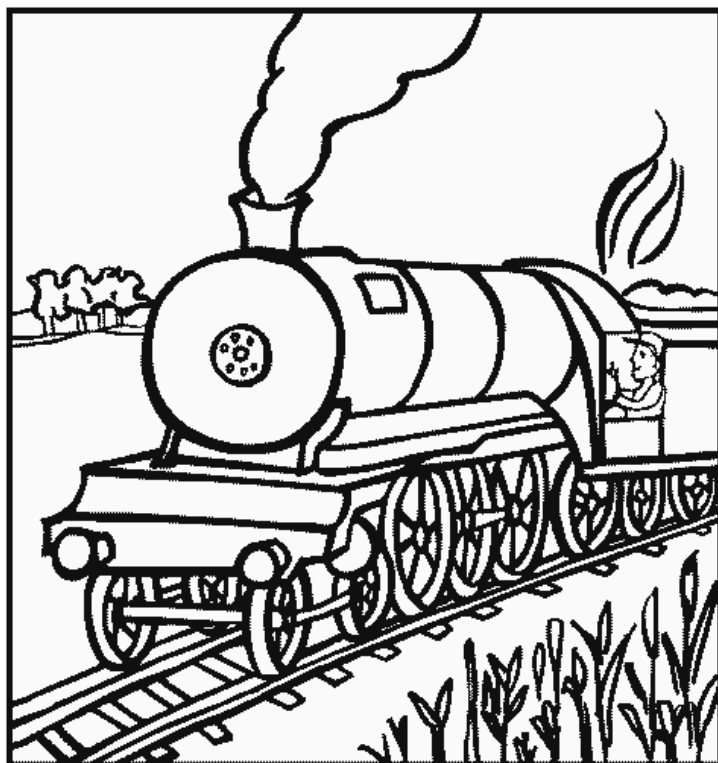
Na přelomu 19. a 20. století začal být v Čechách uměle chován jelen sika japonský a jelen sika Dybowského v oborách na Plzeňsku. Nejprve se jednalo pouze o menší skupinky chované v oborách. Od 40. let se díky tehdejším válečným událostem (poškození oplocení obor) objevil i ve volné přírodě. Ze své původní vlasti se poměrně dobře adaptoval na středoevropské životní podmínky. Vyskytuje se nejvíce v jihozápadních Čechách a je chován v některých českých zoologických zahradách. Podobně jako daněk skvrnitý se také sika dobře hodí pro oborní i farmové chovy. Sika není náročný na prostor a potravu, dřeviny loupe méně než jelen lesní, samci jsou však vzájemně (v některých případech i vůči člověku) velmi agresivní. V Rusku, Číně a nověji i v Evropě se sikové chovají pro panty, mladé parohy, které se jelenům odřezávají v lýčí a používají se v alternativním lékařství.

Píšťalka

Vlakové zamyšlení

Ve vlaku je dusno. „Neotvírejte okna, klimatizace by byla neúčinná.“ stojí na tabulce nad mojí hlavou. Je neúčinná i tak. Horko. Cítím závan příjemného vzduchu. Přichází průvodčí: „Přistoupili? Kontrola jízdenek!“ Dveře za ní zapadly. Zase dusno. Těžký vzduch na hranici dýchacelnosti se převaluje vagónem sem a tam.

Za oknem běží krajina – pole, domy, chladicí věže nějaké továrny. K obloze stoupají oblaka bílé páry. Možná, že jednou nad městem bude pršet voda z chladicích věží. Třeba když bude dlouho sucho, domluví se radnice s továrnou a ta vypustí mrak, který pak pokropí domy a zahrádky. Poručíme větru, dešti! To by bylo žůžo. Možná to tak jednou bude...

Projíždíme nádražím a pak vláček zase uhání do polí. Kukuřice, obilí, občas nějaká zalenina, zase kukuřice. V poli jsou kruhy. Vždycky si říkám z čeho může být uválený kruh uprostřed pole. Možná divoáci nebo bouřka. Člověk nikdy neví. Možná to udělal traktor sám, když sel zrní. A nebo mimozemšťani... I když ti asi ne. Tohle není pravidelný kruh, jen taková zválená šiška...

Pole slunečnic. Jsou pověstně obrácené za sluncem. Žlutá elegance mezi jednolitostí zelených kukuřičných lánů. Pak makové pole s narůžovělými kvítky a zase město. Pár domů, zahrádek, silnice, most a zase pole. Vlak uhání a uhání, jako by znal tu cestu z paměti a nemusel se ani rozhlédnout. Nemusí, koleje ho vedou a může je slepě následovat od nádraží k nádraží. Kvetoucí a zrající pole ho nijak nerozptylují, zná svou práci dobře. Zastavit, otevřít dveře, zavřít dveře, rozjet se k další stanici a znovu...

Nad polem vidím dráty. Možná v nich zrovna běhá 230 tisíc trpaslíků a nosí kapičky proudu ze strany na stranu. Ta představa mě vždycky rozesmívala. Maličkatí mužíčkové co nosí elektrony sem a tam. Možná to tak je, kdo ví?

Vesnice, kostelíček, chaloupky, silo, statek, další chalupy, pole... Krajina ubíhá a ubíhá a ve vlaku je horko. Už abychom tam byli. Nemám co dělat, tak si jen tak píšu, co mě zrovna napadne.

Domy, město... Pán vedle mě si rozbalil tyčinku. Možná je v ní slad z ječmene na tom poli za oknem. V takových tyčinkách bývá slad. A kdo ví, kde zrovna pro tuhle vzali ječmen. Nebo je ten slad možná z druhého konce světa. Těžko říct...

Další zastávka je ve vesnici, podle které se jmenuje jedna ulice v naší čtvrti. Asi pak přijdou i další, ale nejdřív pole. Už je tu. Vlak zpomalí, ale jen na chvíli. Možná, abychom si mohli prohlédnout ten bezchybně zlatý lán obilí ubíhající do dálky. Ale spíš protože z sloupů kolem trati stojí dělníci a něco spravují. Na chvíli zastavíme. Začínám to tu poznávat. Blíží se Praha. Žádná pole už nejspíš nepřijdou. Možná zahrádky nebo parky, ale pole už zůstala za námi.

Nad tratí na mostě stojí výletníci s batůžky. Míří do lesoparku. Kolem vlaku natahují větve duby, ale nedotknou se. Každou tak troufalou větev železničáři odstraní. "Kdepak, na naše vlaky sahat nebudete," říkají si. A duby to nejspíš vědí.

V těch zkroucených stromech je nějaké kouzlo. Jsou tak jiné než rovná trasa dráhy, napnuté

dráty, zarovnané pražce... Někaké kouzlo sebe sama. Duby... Majestátní stromy s korunami až k nebi vždy obalenými listy. Možná, že to je na nich také kouzelné. Že nikdy nejsou naháči. Nechají si staré šaty, dokud jim nevypučí nové.

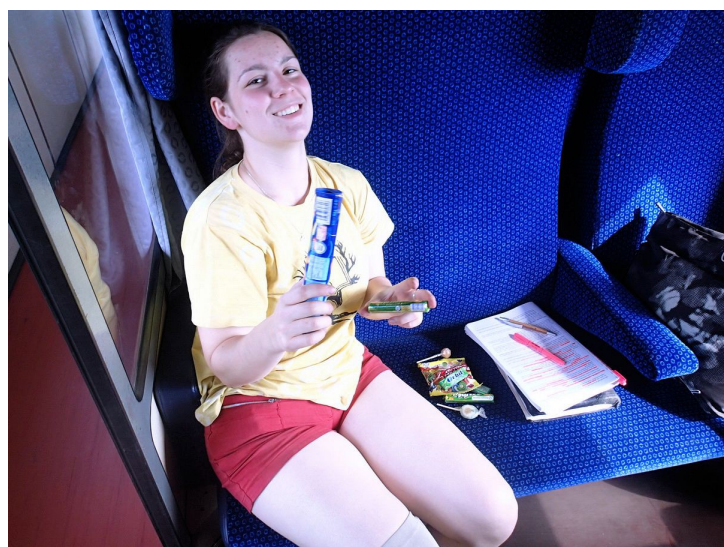
Jdu na záchod. Je překvapivě upravený. Vzduch je o něco lepší než ve vagónu. U zrcadla visí tabulka: „Prosíme opusťte tuto místnost v takovém stavu, v jakém byste ji rádi našli.“ Milé.

Připojují se další koleje. Za pár minut jsme tam. Ještě projet kolem Vítkova. Vlak zpomaluje. Křižovatka a vlak v druhém směru. Konečně Vítkov... Tunel... Je vidět i Žižka mezi stromy. Kolem nás už je desítka kolejí. Možná i víc. A blíží se nástupiště.

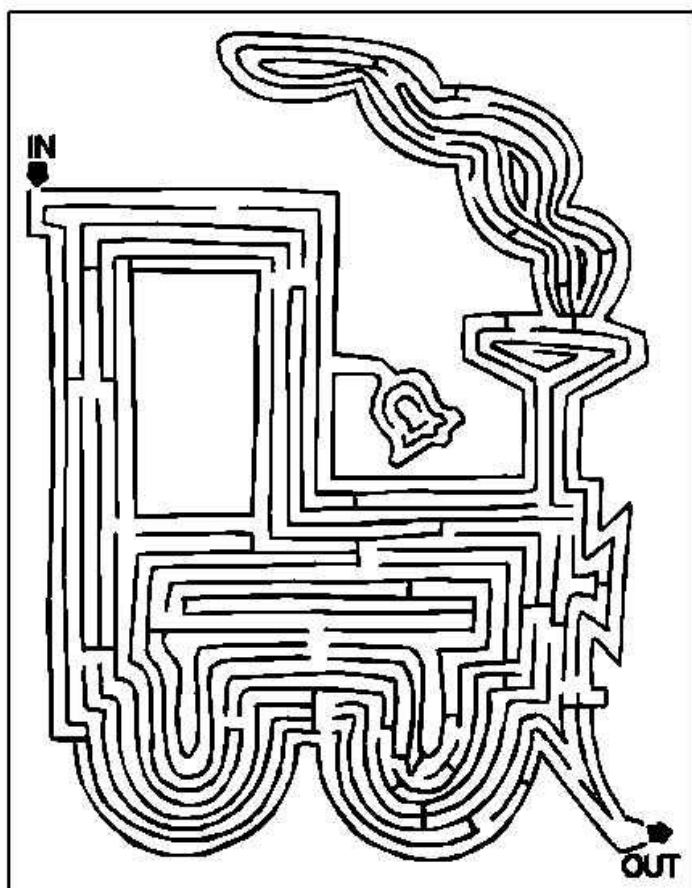
Jsme v Praze. Doma.

Psáno jen tak o prázdninách cestou vlakem z Hlinska do Prahy. Bylo opravdu dusno. Až se budete někdy nudit zkuste psát. Je to legrace. Když si zapíšete všechno, co se kolem vás děje a co vás napadá, zjistíte, že zas taková nuda není. Jen mít oči otevřené.

Píšťalka

Vyhodnocení bodování ve vlaku

Letem světem

- ✓ Na výpravě do Přibyslavi jsme navštívili zříceninu Ronov, pokoušeli se přepálit provázek a smažili lívance.
- ✓ Skoro celých 24 hodin na koloběžkách prapršelo. Chladno a mokro bylo celou dobu, ale zato jsme si dali teplou večeři i oběd a neustále vařili čaj.

- ✓ Na schůzce 21. května jsme uklízeli odpadky v parku pod ZŠ Hostýnská v rámci akce Minuta pro zemi.
- ✓ V Zátoci pláňat se konalo setkání po 30 letech života oddílu. Na srazu se sešlo kolem třiceti lidí a dokonce čtyři hlavní vedoucí.
- ✓ Květnová výprava byla ve znamení aprílového počasí – déšť, vedro, déšť, vedro. Spali jsme pod plachtou na zřícenině Ronov a pod převisem Krápník. Ani cesty od Caesara za Kleopatrou jsme se nezalekli a dopis zdárně doručili.

Nocování pod převisem Tisícák

- ✓ Na začátku června jsme v Otradovicích složili 15 nových stanů z 870 dílů, 3250 vrutů, 120 pantů, 480 šroubů a matek, 30 l barvy.
- ✓ Předposlední schůzka proběhla v bazénu. Hráli jsme ringo, rybičky rybičky rybáři jedou a skákali z můstku.
- ✓ Na poslední schůzce jsme šli do Malešického parku, vyhlásili bodování a rozloučili se před prázdninami.
- ✓ Na červnovce jsme v malém množství navštívili hrad Točník a našli spoustu kešek.

- ✓ Společně s Karlínem a Poutníky jsme na konci června postavili stany a stožár v Zátocce Pláňat.
- ✓ Na pětidence v Otradovicích jsme jezdili na kole, navštívili libereckou IQLandii a splouvali Jizeru na duších.
- ✓ Terka dostala přezdívku Vlk, Petr je zase Monster Highka.
- ✓ Na Facebooku jsou informace vždy nejrychleji. Přidejte si nás na facebook.com/tulaci
- ✓ Fotogalerie ze školního roku 2013/2014 je kompletní a najdete ji na adrese foto.beruna.cz/foto-tul
- ✓ Na Youtube se objevila videa z koloběžek, čarodějnic, dubnovky, květnovky, schůzky v bazéně a letního puťáku. Videa jsou dostupná na youtube.com/tulaci00male-sice
- ✓ Na Youtube jsme překonali magickou hranici 100 videí.

Hádanky, úkoly

Tentokrát jsme si připravili pár logických hádanek. Stačí se jen zamyslet a řešení je na světě. Pokud to tak vypadat nebude, netruchlete. Mnohdy se stačí jen na otázku podívat druhý

Tulácké balóanky

den. Odložte Semtamník a zkuste popřemýšlet jindy.

1. Spadne to do vody a vodou to ani nehne.
2. Má to klobouček, jednu nožičku, pěkně si sedí v mechu v lesíčku.
3. Každé ráno vesele tahá spáče z postele. Za tu službu nevděčníci hned ho klepnou po palici.
4. Má to oči jako kočka, má to ocas jako kočka, mňouká to jako kočka, a není to kočka.
5. Patří ti to ale tvoji přátelé to používají častěji než ty.

A dalších pár hádanek:

Pěkný domek obílený,
ani oken, ani dveří.

Nemá to huby, ale tři zuby,
u jídla slouží, po něm netouží.

Běží to v potoku, od roku do roku,
vždycky dopředu a nikdy dozadu.

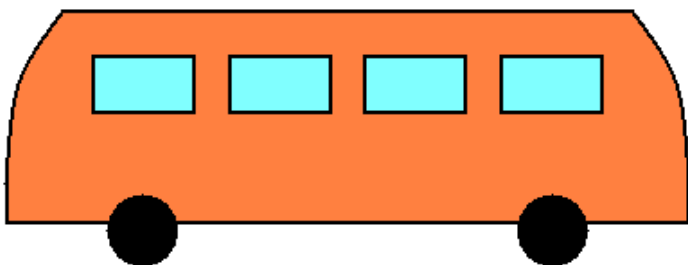
Stojí babice
rozcuchaná velice.
Když přijdou časy,
zelené má vlasy,
když tělo chřadne,
do vody padne.

Železná boudička,
dvířka jen maličká,
často je otvírá
se zoubky hlavička.

Když je viděti, nevidí mne nikdo,
když viděti není, vidí mne všechno.

Bonusový rébus

Každý, kdo odpoví správně (i se zdůvodněním své volby) získá od Matese sladkou odměnu. A jak otázka zní? **Na jakou stranu jede autobus na obrázku?**

Odpovědi ze strany 18-21: Ježovka, Vojta, Pišťalka, Pampeliška, Máša, Bambule, Stela, Petr, Vojta K., Marek, Terka, Hříbek

Tulácké samolepky se objevují na lečjakých místech

V tomto čísle Semtamníku lze získat do celoročního bodování až **2 body**. Celkem je zde 11 hádanek. Za správnou odpověď alespoň ke čtyřem a dostanete 1 bod a za zodpovězení nejméně osmi získáte body dva.

Tedy neváhejte a pusťte se do přemýšlení. Výsledky lze zasílat buď emailem na semtam@tulaci.eu nebo přinést na jakoukoliv akci oddílu.

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla bude na ve středu 26. listopadu 2014, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků, obrázků a zajímavostí.

Odkud jsme čerpali informace?

http://slunecni-paseka.wz.cz/vtipy_tabor.htm

<http://vtipy.legrace.cz/vypis.php?k1=10&k2=9>

<http://www.jilltonks.com/wp-content/uploads/2013/03/Laugh11.jpg>

<http://www.naturfoto.cz/zubr-evropsky-fotografie-12447.html>

<http://mmily.blog.cz/1001/danek-skvrnity>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Zubr_evropsk%C3%BD

http://cs.wikipedia.org/wiki/Dan%C4%9Bk_evropsk%C3%BD

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Muflon>

http://www.naturfoto.cz/fotografie/auer/muflon-xxximg_7140mw.jpg

<http://cdn.flaticon.com/png/256/45111.png>

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.59 (přehráty)

Vydán jako 88. publikace, oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, srpen 2014, vydání první

Tisk v počtu 40 ks na recyklovaném papíře. Prošlo jazykovou kontrolou, přesto se za případné chyby omlouváme.

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Klára Adámková, 728 734 009, oddil@tulaci.eu

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

Podporují nás Mladí ochránci přírody
emop.cz + estudanky.eu + ekosouteze.cz

<http://omalovanky.xf.cz>

Nudíš se? Pořídí si

